

φρέσκα πρεπλούματά έχει λειτουργείς Εθνικός Γ. Γίλας. 'Η επόμενης από την θεοτοκού, η αποδομή της διάλεκτος καρβέλας επειτιάρθηκε έναν τελέφωνο αλλά με παλαιότερο γλώσσα διαχύθηκε, επιστρέψας στην αρχική της φάση. Πάστε ευπονήστε τας δεκαπέτατος ράτσας την ένθετη, επανδρώστε την την, καρβέλας από την την εμέρησαν τον σύριπον και δεν τη δένη και την βρέθηνεν ουρανό.

Κ. Β.

**ΕΚΔΙΑΣΤΑΙ ΠΡΟΣΧΕΩΣ
ΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ 1903
πάντο ΚΟΡΝΗΑΙΑΣ Α. ΠΡΕΒΕΖΙΩΤΟΥ
και ΕΜΜ. Τ. ΤΑΒΑΝΙΩΤΗ
ΕΤΟΣ Σ'. ***

Μαρτίου 28 την γειτούντων καλοκαιρί την άγριας
κανένα . . . δηνούς; κάνενα . . . να την πλησιάσῃ. Κα.
λινά τόποια σας.

— Τα ίδια όντας την μίλλη πορά, ιστερ, άπωρίλλια-
κα . . . ήταν ή Ματρόνα μηρούμενα την λαζαρέ. Καλ-
έντων ωμήρων ή τη Μή, έγινεν άγριωστος . . . άναντήδης
τόσον καλά . . . Κατά πάντα είς τα ταξίδιαν ήταν άγρι-
άντης . . . Άλλα τα ποτίσματα μόνο μόνο . . . μόνο μόνο
ας έδειχνε την ίδιαν . . .

— Τα ίδια, ίππες άρρωσταλλες; . . . ζωνταγείς ή ιστρές
βοδικήσαντας με σπαρές κατεύθυνσαν;

Η πρωτομένη προδρόμη ήταν πρός αύτην την πλη-
ρωρογρήψη πριν την δεύτερη.

— Η δευτέρη ήταν άνοιξη είναι σθαθμός στονής, χω-
ρά, έπειτα πάνων είς την δρόμουν αστέρας . . . αλλά δι-
πλά τη διαφορά, άλλα ξερόγρους πεπαστάσιας, καθ' έτοι
είναι συνονιά . . .

— Συνονιά; ή τι δεντρά; ή κάρπης; ή πραγματιστά;

— Ένοντα δις ή δευτέρης είναι προσβαλλόμενη
ας τα πηγές από την ζωή, καλ δις γειτονάται Κε-
ραπάνης διανοία;

— Μή τραβάτε! . . .

— Καλ δις τούρες δράμαν νά στες είσαι την άλη-
σταν;

— Άλλα πώλεις ήταν ή δεκάναι της λαζαρέ;

— Δεν δύναμαι νά σε είσαι την πρωστήρη της
στηργήση αστέρα; Άλλα δις τη μάθησα μετ' θύλας ζήνες;

— Λγεις ή οιστέρας την ζηνά; . . .

Τα έδηρα ήντα να διατηρούνται μήχρι ώρας θυμ-
ρόδηρην τούτη δια την πράξη της, με παντού, θάνη
τάσσεται έδακτην καλά τούτην.

Το πεύχος τημάτων
έντασσον έντασσα . . . γρ. άργ. 5
· · · ή τας έπαρχιας · · · 6
· · · ή της έξιτερικής · · · θρ. χρ. 1 1/2

χαραβίσιον μή-	έντασσα γρ. χρ. 7
καλλιεργητικού έμπλουτου	· · · ή τας έπαρχιας · · · 8
· · ·	· · · ή της έξιτερικής χρ. χρ. 2

χρυσόβετον	έντασσα γρ. χρ. 12
επιτάξιας καλλιεργητικήν	· · · ή τας έπαρχιας · · · 13
· · ·	· · · ή της έξιτερικής χρ. χρ. 3

Τάσσες Γ. Β. ΓΕΩΓΡΟΝΟΤΑΟΥ
Λεπτούρι-Γάρ. δρε. 3

— Όχι. Μπορούτα της πάτην μην, έσπερη δια-
τρική, άλλα δι την έπαρχην.

Την διασκευήν ή άνοιξτα διατηρούνται έφ. άμαζη, συσ-
τατικότερη ήντα της Ματρόνας.

— Ήπη μη ήτο λαρ, ός την πρωτόγενην δια άλγην έπι-
ασσερή τη γεννήσιαν εκτήνη της, άλλα τη πρωτόρυπην έ-
πιασσερόν δραδείν τα δευτέρα έπιασσερόν που μαρτυρεῖται αδ-
ιάντικον . . . Αρδη τη δια πρωτόρυπην την φύσην ταΐστην
ή άλγην έπιασσερόν, ή πλούσιαν έπιασσερόν;

Από την πλατηράγητην κατασκευήν παραπομπών την
φύσην πάντα της έπιασσερόν, δέν την πούλησεται.

Έρθεται μη άποδηση καὶ την βιβίδα δι την έπιασσερή
του δικαίου της Βατείας . . . Καλ διασκευή μητέ πά-
ντα δι την έπιασσερή πράγματος της, διότι διανικαίσθεται
δι αστήν πλήθης γλυκοτάτων θυμάρων και συγκρατησών, έ-
πιασσερόν εγρή ήγρην! . . . Πι θέλειν, γέμει νά
έργη πάρα παλ πρόστιον καλδής δι την ήμερη τη ήμερη,
ή την την έργαστανες . . . Έν την πεταστικήν της πρω-
τοδημήσιαν την, διέπουνται δι πρωτόρυπην έπιασσερόν,

έπιασσερόν θά δι την διατηρούνται την χιλιάδαν του λαού
κατά την έπιασσερή της διαλεκτίας. Καλ ήσυχη δι την
κούπη; καλ μεντούσαν δι πρωτόρυπην έπιασσερόν, άλλα
έπιασσερόν, έπιασσερόν . . .

Διέπουνται την ζώρα, διτε ή ζωή της έπιασσερόν τι
θερηγόρην καὶ δραμούσα την μαριάν; . . .

(Επειτα ουράχια)

ΕΜΜ. ΤΑΒΑΝΙΩΤΗΣ

— Επιστρύνται ΚΟΡΝΗΑΙΑ Α. ΠΡΕΒΕΖΙΩΤΟΥ και ΕΜΜ. Τ. ΤΑΒΑΝΙΩΤΗΣ

— Ού παντούς τὰς λέπτιας
· · ταῦτα Νότιας εργατομητράς
· · ιδίωσαν στεγνά, . . .
εύρη. Ήρ. Μαν. Σε. 673 — 5

— Επιστρύνται ΚΟΡΝΗΑΙΑ Α. ΠΡΕΒΕΖΙΩΤΟΥ και ΕΜΜ. Τ. ΤΑΒΑΝΙΩΤΗΣ

Η ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΑΓΡΑ
ΗΤΟΙ ΠΕΡΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
(δι τραχεών μου Κερανών μαθηράτων
εἰς τὰ Κυριακά Βοάγγεια)

— Εθύμος περάσχεν απόθ-
ειν πάντας τούτον εἰς αὐτήν
· · · εύρη εὐρή ουράνιων,
· · · ουρανῶν (Αουρ.,*)

ΜΕΣΟΣ Β'.

— Η μετά τούτην Ιησού Χριστού συνεργαστα.

(Επιτίχια καὶ τελος.)

Πρώτην είπαν δι την πρώτη έργαζόμενος
είναι υπειδήση εἰς τό διανού θέλησαν καὶ άπορεύεις
τὰς κατά τούτο θεού μαμφύσιοις. Τι μετέβηται;
Τι έπιγγέλλεται; Τέλος ικανωπορούσης τὸν ά-
πολλάδον, τὸν κατρονόμον, τὸν ἀλεύθερον τὸν
γηγερόν, τὸν πάρτην, τὸν σιδηροφυγόν, τὸν διδά-
σκαλον; Οποιούδηποτε έπιαγγέλμα καὶ ἐν με-

Θελημάτικον οὐ πάλι τῷ φραγκοῖς οὐδὲ γυναικῶν τῷ Μαρσον. Ἐπιθύμειταις ἀδέλφοι, νῦν ἐπιμένων πλειστονός τους τούτους θύεταις οὐδὲν τίς καὶ τρεῖς οὐδὲ δεκάς τους την μεγάλων τεττάντα διδύμων, τὴν παραγραφήν αὐτῶν ἀπὸ τὴν σύγχρονον γενεάν, πήτις ἔργατος σπουδῆς πρὸς τὴν γραφεικαρπήν καὶ ἐπιτελήν, μαντεῖούντων, τὰ εὐγάντια ὄντωργά τημέντων, ὅπῃ οὐ πλουσίων τῆς ἡγε-
τικότητος ἐντείνεται ἀνόπινον μας, τείνουσα πρὸς θεάς τῆς Ἀμαθείας τὸ κείρε τὸ πεπλουστόν;

Δεύτερον. Ό σιν τῷ Χριστῷ ἤργαζόμενος δὲν ἀπέλθουμεν μάλον εἰς τὸ Ιδαῖον ὄντα, ἀλλὰ καὶ εἰς εἰς τὴν βασιλείαν τῆς περὶ αἵτον ἀνθρωπότητος. Εν τῇ περιχώρᾳ καὶ ἀκανθοφέρῳ καὶ σαλιερόντῃ τοῦτῳ γῆν δικτύωσεν, ὡς ἐν ἔλληνι λίγῳ Γεννανθήν, πιλαιότα ἀλλα πλούτῳ τα-
λαντευόμενον, κακούχοντα, νέκτα τὰ προστατεῖ-
λοντα διὰ τὰ οὐρανίσθια καὶ αὐτὰ ἐκ τῶν
κερπῶν τῶν ἰργασίων του, πιοτσάνων ἀκράδαντας,
ὅτι ούτον μόνον τὰ πλούτον τοῦ πονητοῦ, ἵνα
ἄλλα πεταλοτειῶν διὰ τὸν ἴαντον τοῦ τὸ φιλά-
την, τογχίνιον τῆς φύσεος θὲ λαμπεμένων.
Βραχίονοι λόγων, ἀλλαρίδι. Ἐντείνει τὰ ου-
ρανίσθια καὶ πιοτσάνων δυνάμεις ταῖς γε-
νεταῖς τὸ άπλον αὐτὸν μὲν ἀγάπων πλούτον. Πίνεται
Χριστός. Οὐλαζήγως σέξ τὸ ἑπτάρυγον. Ἀλλὰ ἐν
ἐρωτηθεῖται. Διὸ τὰ κερπά·διαν αὐτὰ τὰ κέρη
καὶ διάς ταῦτας τὰς εὐλογίας τοῦ Θεοῦ μὲν διέτε
ἀπάντησεν· οὐδὲ τὰ μεταχειρισμένα διὰ τὸν
καλλιτερεύονταν ἱματίων μας καὶ θέλεοντασσω-
μας διὸ αὐτῶν πολλές γνωστές κοντακίνες πέ-
τησεν. Εἴησε σφραγίς. Διὸ θὲ πρατηθείη τὴν ἑπτά-
τηραν διὰ τὸν ἴαντον μας, ἀλλὰ δὲ τὴν ἀπά-
κενεμέναν καὶ διὰ τοὺς ἀπάντηστούς. Μιαδε ρή-
τορες καὶ φύλακες ή καρβάλια μας διὸ λιπό-
θεν πρατηθείουμεν αὐτὸν τοῦτο νῦν πεταλομα-
δεσμαντικά καὶ εἰς ἀλλούς, οὐν θεραπεύσαν καὶ δι-
λων ἀπόσφυγεσι φυγαῖς. Εμμέθε τραπεζίταις· δὲν
διερρέουμεν ἴωντας τὸν γεωργὸν μοχλωσας ελ-
λούτησαν· ἀλλὰ οὐ χρεοποιησανταν τὸ χρη-
μά καὶ εἰς ἀνέγρησιν φιλανθρωπῶν θρησκευτῶν,
οὓς; σφεγδωμένων δὲν αὐτὰ τὸ πιθεῖς, τὸ δάκρυ,
τὸν πεισμόν, τὸν θιεμόν. Τοι πάλιον εἶπεν Χρι-
στοῖσιν αἱ οἰνοπαίναις εἰπάντο γελασανταν ικανούσσαν-
δες δὲ ίστον; διδιλλοεργάτες τούτους τούς

πειλατισμένους μὲν οὐλασμένα τοῦ προτίτου χρηστηριακά τὴν τελευτήν Μητέρα.

Φάστε, Παναγία μου, φάστε, Παναγία μου.

Πότον μακρὸν χρόνον ἐκοπτανεῖς οἱ θεοφάναι σδιαβόλους!

ωνθ. Καλλίνικος
(Ιεροφανές)

АПОФЕГМАТА

Βλέπεις πως τὰ ὑψηλότερα τῶν πειραιάτων κεραυνοί
δεῖ θεος τὰ δὲ μικρά σὺν δημητρίῳ διὰ τὴν κεραυνοῦ
ν, ἔλλα τούς μεγάλους οὐκούς καὶ τὰ ὑψηλά δημήτρια
κεραυνόταν τὰ δῆλα τούς τέσσερας ἀπό τὸ θεός οὐκ τα-
νοντας τὰ δημέρατα.

*Μη πάρεις διὰ τὸν ἀντίτονον, ἀλλὰ καὶ μηδὲ κα-
πέραν στασεῖς.*

ΩΡΑΙ ΔΕΙΝΑΙ

Την πάμπτετην παραδόσιον διευμέρισαν, σύμφωνοι,
τους πειραιών δύοτες ή βάθρων συνακόλουθην
την πόλιν μας καὶ ἐπένεγον σύζη μικρῶν Κηφιαν
ποιῶντος. Ἐν γυναικείῃ περιβολῇ περιγράμ
ιρρόγονοι καὶ ἔξιστοι εἰ τῆς ἀντιλήψεως τῆς
πλεόντες. Λεγεῖ σωματοφόρος, ἵνα πατέσιν ἀλλοι,
τὸν καταπεισῶντα τούχων, τὸν ψροθετόντων θε-
τεινόν, τὸν κατεκλινόντων εἰς εἰσόποταν
τοῦν οἰασμούσις, τὸν φοινὸν τῶν γυναικῶν καὶ
τηνιδῶν μας καὶ κατελίθησαν ἐπειδὴς
τῆς θύεις τῶν μακρῶν λόγων εἰπερσκέπων
επιλέπλων προσέπονταν καὶ περιβλήματον συγχρόνων.

τα μασημένα της αύτης καρέκλας. Ήταν όπωρές
τηρεί αποκλισθερό δόντος, καθ' οὗ έτυχε νά
σκουπιώνει εἰς πελούσκηντον μάρος. Καὶ εἶδόν τι
καὶ σύνθης, δημητρίους σπρώγαν
καὶ λογισμών έγνωντο μοι πρήσταις· εἶδον
ἀλλά μυριόποιον ἀξιούντας τὰ προτελέα διά
της ἐπιστροφικῆς μορφώσεως ἀνάπτυ-
τον τοῦ, ὀδύνωντος οἵτινες ἔπιμοντος ἐπι-
κουροις νά ἐπιδεικνύντων δειπός· εἰς τοὺς
λόγους ὡς ἐν μελέτῃ καὶ παιοθέσεις κατα-
τηντάς των ἀξερικῶν τύπων τῆς Βοτανού-
σαντού θρησκείας, πο.ούντας μὲν στασιμωδίας
παραπλήσιας γέλης τὸ σπαστό τοῦ Σταυροῦ, καὶ ί-

έργασιαν, και δεν δύναται ώς δεσμώται να ξέ-
φυσουν πρός τούς άπλυτους κρήνους τα ίδια πόδια
φαλοσοφίας ήρθ' ουτές, δεστί ικανοτήτως της χιτρής
έπιπτωσης προς τα ανθρώπινα . . . της καρδιάς
των και την άδυτημένων πρὸς περιμετρή τού . . .
έγρεξαν του! Η σπουδήν οι ξένοι τερπούν τούς
της περιφρόνες θρησκαίες τάχις; Ιρωτός. Δεν
θύμουσι να ένοντωσαν πόλεις σπουδαίες ήρουσιν ήν
τῷ κόσμῳ τα σημεῖα, τὰ σημεῖα, τὰ ἀμάλι-
ματα έπιπτωμένα, καὶ τοὺς ἄρχας καὶ φύλακες την
ευθύνην. Σημεῖον ήν τηνεις, μέρον ή κατά-
λυτις, μεθαξίνιον ή δορτή τῆς Γεννήσεως καὶ είτε
ή Σταύρωσης, εἰνι βαθύμια καὶ δύστος καὶ δι-
δακτηλή παράστασις τῶν θηρατῶν τῆς Θρησκείας με-
ταξὺ δέρζων, αἰτίας ἐπιπλέοντων μήρες ἡμέρας ἀνά-
λιτωντος. Άλλα τόσον άξιαν ἰγούσιον εἰ θλέ-
σηροι λόγη τῶν κεκοπισκούντων νόσων φιλοσόφων,
τὸν τάχις απαιτούσαν, ὃς ἀλλος Θεομένης μετά τόσων εἰς
τὴν θάνατον καὶ φάστων τὴν πλευρὴν κύτον διὰ νό-
τον επειδόμενος, καὶ κατέπιεν οὐδεποτέντες περα-
δίζοντες οἱ, τι ή γλωσσα λαλεῖ, αποδεικνύεται ήδη
διαχρήστης ονοματικῆς δοντούσας, ης ή λεπτούσας ή-
νων ή τῆς καρδίας εἰς τὸ γέλιον τὸ θνητα τοῦ
Χριστοῦ καὶ τῆς Παναγίας, καὶ ἀναγκαῖον τὰς
φυσιοπεπτωκαὶς τὰς χιτρὰς εἰς κατ' ἐπινο-
ληψὶ τέλεον τοῦ σημείου τοῦ Σταυροῦ. Αν ἀ-
γαπάτε κρατεῖτε σφραγίδαν ἀνημάτην τὴν δέσμα
της ἐπιστροφικῆς ουσίας ἑράντης φιλοβολεῖσθαι
τοῦ σκανδάλου, καὶ ἀντιμάτει τοῦ διεύποτε πρὸ τοῦ
Πλάστον τῆς λαμπάδα τῆς μάντης τοι, μὴ ἀ-
μολογήσητε τὸν ἔγινεν τῶν "Ἀληθημά, μὴ φα-
τούθητε δι τοῦ Φωτοῦ τοῦ κόσμου. Ο περισσό-
μαν δὲν μάχεται να κατατελεῖ τὴν ἐνωτηρικὴν
φωτὴν τῆς ἀληθείας, οὐδὲ καρπά εἰς τὴν γνω-
ρημάνην μάντης περὶ ἡμάς ἀντικαμένου τοῦ
κόσμου οθεαράν φωτὴν εἰκάσματα πλεσμάτα, ἔ-
χομεν Πλάστον δὲν ἀληγεῖ δι τὸντειν τῶν
κτισμένων γνώσεων του επανδρωμένων τούτων
δέματα. Μάρτυρες εἰς δι, τι οἱ ἀλλοι παραδέ-
χονται, δια ν μὴ ἤρχαται συγκότα ή μεριάς
της γελοποιητικῆς του ὥρας, καθ' ὃν φοράται
γηρανὸς σορείς καὶ ἐλλειπτικὸν τούν.

Διο Ίμποροι έχοντες ἐφ' ἵππων φροταμένων τὰ
μυκητωμένα των μετέβασιν ποτὲ ἐμ μαζίς

ΕΙΣ ΚΛΑΙΟΥΣΑΝ ΚΟΡΗΝ

Σίγα Ι μη κλαίεις,
κλαύσματα δὲν θέλεις· οὐδὲν μου
τὸ κάθε δάκρυ σου πληγήν
δυνήγεις 'ε τὴν ψυχὰ μου.

Μη κλαίεις, μη τοὺς ὅδημαδρούς
εἰς μαύρο νέφοι κρύπτεις,
τὰν ἔξισιαν καλλονὴν
εἰς δάκρυα καλύπτεις.

Τὰ δυματά σου καθαρά
δέρος νό μ' ἀπενίσουν
διάσπειροι εἶναι τιμαλφεῖς
καὶ θνητούροι δέξουν

Τοὺς θνητούρους σου μη αιτοῦνς
μη μεμόνον δάκρυα βούρκες
διὸν τὸν πλούτον τὸν θυντῶν
ἴκουσ' αὐτοὺς οὐ ζεῖς.

Τι δάλλο δέλεις; οι συντοι
εἰς τούτους θ' ἀπενίσουν
τῆς θανατίσιας των δαν
δηώς σὲ κατασθίσουν

Ι. Σπάχαρο.

ΑΝΘΕΜΙΑ

— Ποδ πηγαδικής, Βιολική;

— Εκεὶ έχει κάπω, εἰς τὸ περιβόλι, μπο-
ροῦλλα . . . Έκεὶ ποδ είναι πολλὰ ἀνθίμια, κακώς
είλειρες . . . Θε τσούλων μ' αὐτέ τὴν αἰθουσαν
διὰ νά διοδεχθῶ τὸν Λουδούσιον, σίμερον τὸ ἀ-
πίγειον . . .

— Ενῷπον διέλειται τὸ γέροντες της κάλην του καὶ
ποιεῖται τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ἀρόντως εἰκάσια.
— Εγκαίρως.

Καὶ ἐνῷ η κυρία Μελάνη τὸν περιπολούσιν διὰ
τρυπιούς βλέπασκοτ, καὶ νικάρη κόρη προύνωσεν
φιδουσικής τὸν δραστικὸν μέτρον τὸν χώρον,
τὸν θεοπέτρον εἰς τὴν δραστικὸν μὲ τὴν ἐνθύλλων

χιονέδω μυρμηκιών καὶ τὴν ἀχροντασίην ἀπο-
χρωνταντούσιν τους, τῶν ὄντων οὐ χροὶς ἔχα-
ντο οὐ τὴν ἀποστρατεύσιην αγγεῖον τοῦ ομαράγδου
τῆς πυκνῆς χλόης.

Καθ' η στιγμὴν προστήγγιζε πρὸ τοῦ χιλος
τοῦ ρέσκου, ένθε εἰς τὴν ἐλαργήν ποιήν της κύριας
θέρους ὄφεων καλάμους συστάθει, ἐρεθίσουσε
τὴν προσοχὴν της ἀντικείμενην τι, διπερ δὲν είδεν
ἄλλον οὐρανό.

Διεπειδότας ζωράς τὴν βραχελεύη πάστετον καὶ
ἔργεις κραυγὴν ἀφέτου κατατέλλειν. Διετής πε-
ρίπου περισσός, λακιοτάτη μὲ τὸ περιελλέτων τὸν
μικέσιον λακούμιν της λευκὸν τρίγλυπτον, μὲ τὴν
λευκὴν κερκήν, τὸ φειδενὸν καὶ αἰγάλην πρό-
σωπον καὶ τὴν χρωμοσύνην ὀλόν πόλεις της, ἐ-
κάλετο εἰπει μετέκαινων προσεκράτειν, ἐντὸς στε-
ρεοῦ καλλεών, τοποθετημένον εἰς πρεστὰν ἀνθε-
μίδων, ἔγγον τοῦ διευρυόν ρυγκούν, διπερ μετέκιν
τὸν χαλκίνων ἱρόφυλον περιέλαβεν.

Τῇ ἀληθείᾳ, η Βιολική δὲν ηγετεῖ πᾶς· γονες
ἥτοι διεντονει νέγκεταλέβωνται η τοιούτου διε-
κτικον πλάσμα, τὸ οποῖον ἐρανίστη δι τὸντερ-
γάνων, καθ' δι τρεπελητρην καὶ πολιτελε-
στάτην πιεβολήν. Ή νεαρά κέρη δὲν έχει τὸν
ἀπατούμενον χρονον ὅπως εἰδότης εἰς τὴν λόισην
τοῦ πεικλήστα.

Οὐλόν κατ' ὅλην συνήρχεται εἰς τὴν ἐκπλή-
ξιαν της· ἐνῷ δὲ η μικρὴ γενει πρὸς αὐτὸν τοὺς
ἴντερες βραχιονὸς της, ἀνθεγόνων αὐτῶν θά-
λασσας τριφερῶν; εἰπει τῇ καρδίας της, — καὶ μη-
τρικῆς εἰλευτην καρδίας, πητε πάρη ποτε γονεική
εἰπει πάλης στοργῆς πρὸς τὰ παιδία.

— Δέν έχει λιπού μητρί, ἔγκα μοι, τῇ
εἰπεισθεσσα φλέγει εἰπει τοῦ μετόπου τὴς
παιδίσκης· λοιπὸν ίγνω δὲ γένε μητρῶν σου!

Τῇ στιγμῇ ἐκείνῃ ἀνεστάρτησε. Κρότος ἡροεύθη
διπονεν τοῦ πλησίου τοίχου, τοῦ περιπάτους;
τὸ δέλτον τοιβράσιον διεργάλιμη, Μετ' ἀλλήρων ἀν-
θρωπίνων κυριελλή προσβάλλει καὶ η Βιολική Μελάνη
κατεπλάγη ἀνεγκαρπτεσσει εὐθὺν τὸν διον, τὸν
βαθύπλευρον γειτονά της. Ήτο οὐτος ὑπερπότητης
πειπτρέλης, τεσταρακοντούστος περίπου, μὲ τὸντελε-
τού μόνον εἰ τὸ μέτρον νερων κονιορίου, δι τὸντελε-
τον ουμοιούδεις πηποι, οι ζευγμένοι εἰς τὰς πολι-
τειας ἀμάλεις του.

